

ANGELUS

1. neděle postní

14. únor 2016

číslo 7.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Vyslyším ho, až mě bude vzývat, budu při něm v tísni, zachráním ho a oslavím, nasytím ho dlouhým věkem.

(Žl 91,15-16)

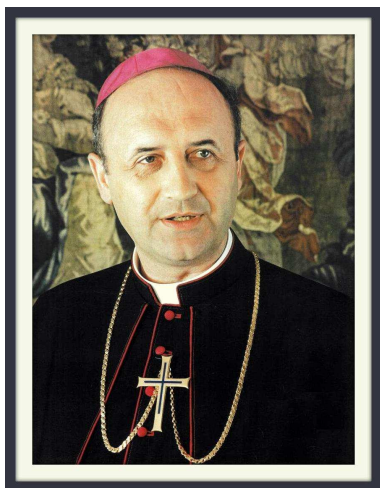
1. čtení: Dt 26,4-10

2. čtení: Řím 10,8-13

Ev.: Lk 4,1-13

Žl 91 Bud' se mnou, Pane, v mé tísni.

Pastýřský list pro 1. neděli postní

Draží bratři a sestry,

vstoupili jsme do postní doby Svatého roku milosrdenství. Je to mimořádná příležitost k duchovnímu uzdravení a novému vykročení na svaté cestě, kterou nás chce vést Pán k trvalému štěstí. Moudrost počítá s posledním cílem. Nedívat se dál než na současnost je pošetilá krátkozrakost. Co konkrétně máme udělat k prohloubení moudrosti? Mojžíš nás v prvním čtení vyzval, abychom se podívali do historie národa, rodiny i naší osobní a snažili se objevit, co pro nás Bůh velikého udělal, co nám dal. Připomeňme si, co všechno dobrého jsme dostali od rodičů, v našich rodinách, zděděné dary a vrozené schopnosti, náklonnosti, talenty, vzdělání, ale i krásu naší země a pokojné časy i poměrný blahobyt ve srovnání s těmi, kteří žijí v zemích bez vody, nebo ve válkách a hladu, ve vyhnanství či v ohrožení epidemiemi. Jen v minulém roce bylo na světě pro víru zavražděno více než sedm tisíc křesťanů. Máme proč chválit Boha, děkovat mu a veřejně vyznávat, že nás nezaslouženě zahrnuje úžasnou láskou. Máme co měnit, abychom se nemuseli před těmi, kdo dávají život za Krista, stydět. Svatý Pavel nás ujistil, že víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse. Po pravdě musíme přiznat, že naše víra není zatím tak silná, abychom se mohli považovat za spravedlivé. Když říkám víra, nemyslím jen na rozumové uznávání toho, co nám Církev k věření předkládá, ale na takové přijetí Božího slova, které mění naše postoje i skutky, aby byly ve shodě s Božím plánem. Příčinou mohou být pochybnosti, které jsou dnes módní, nebo naše slabost. Evangelium nás zavedlo na poušť, která je místem zásadního rozhodnutí pro Boha, nebo proti němu. I Pán Ježíš tam prožíval pokušení, ale jak jsme viděli, on zvítězil. Postní doba vede na poušť i nás a připomíná, že jí nemůžeme projít a zůstat lhostejní. Je třeba se znovu rozhodnout pro Boha. Říká se, že dnešní doba je nemocná nerozhodností. Mnozí se bojí vyjádřit svůj názor,

aby nenarazili, nebo aby se nezdálo, že se povyšují nad ostatní, aby byli korektní a tolerantní. Dokonce i současná kultura nám předkládá místo hrdinů silných a sebevědomých, ale současně skromných a jistých, hrdiny zmítané nejistotou, pochybnostmi a smutkem. Pochybnost se převléká za pokoru. Pochybnost není pokora. Pochybnost je pochybnost, je to nevíra. Je nutné se jí zbavit a ne ji hýčkat. Apoštol nám řekl, že víra vede ke spravedlnosti. Hledáme-li spravedlnost, odmítněme pochybnosti a najděme odvahu pevně věřit. Druhou příčinou mohou být naše slabosti, které však můžeme ve svaté zpovědi odevzdat Božímu milosrdenství a nechat se uzdravit. Někdy se trápíme hledáním toho, co je třeba vyznat. Někdo dokonce říká, že je zbytečné chodit ke zpovědi, když nemáme těžké hříchy. Opak je pravdou. Nikdo není tak zdravý, aby nepotřeboval uzdravení duše. Hřích spočívá v tom, jakým způsobem člověk Bohu odpovídá. Proto je dobře nejprve žasnout nad Boží štědrostí k nám, abychom si uvědomili, jak málo býváme vděční, jak málo se umíme radovat z Boží přízně. Pak se ptejme na to, co nás mrzí, co třeba není ani hříchem, ale je kořenem různých chyb. Může to být zklamání, zranění, utrpená křivda, s níž jsme se nevyrovnali, zatrpkllost, která způsobila naše uzavření, nepříjemnosti s druhými, které jsme ani nezavinili, ale kvůli nimž se některým lidem vyhýbáme, nevyslyšená modlitba, kvůli níž se mračíme na Pána Boha, nesplněné přání, od něhož jsme se nedokázali osvobodit, možná jen špatné počasí a nízký tlak nahrávající naší nechuti, uzavřenosti, skepsi a špatné náladě, kterou neumíme ovládat. Právě v těchto úzkostech, které nejsou samy o sobě hříchem, můžeme hledat příčiny naší nedbalosti a roztržitosti v modlitbě, naší netrpělivosti, škodolibosti, pomstychtivosti či nepřejčnosti a nelaskavosti, naší duchovní stagnace. Za neochotou přijímat Boží vnuknutí je často skrytá nedostatečná víra, která by naopak rostla a sílila větším spoléháním na Boha než na vlastní zkušenosti, větší důvěrou v jeho moc, která umí překonat naše strachy. Někdy se na duchovní cestě můžeme dostat do slepé uličky, když se příliš soustředíme na spravedlnost, které není možné dosáhnout. Pak jsme zablokovaní a naše vztahy umírají, dokonce i rodiny se rozpadají. Připomeňme si, že spravedlnost je nejnižší mírou lásky, zatímco láska je plnou mírou spravedlnosti. Požadavek spravedlnosti musíme prakticky překračovat milující a milosrdnou náklonností k druhému. Kvůli přežití našich vztahů i celé společnosti může být nutné odpustit i těžká provinění proti spravedlnosti a opět se smířit. Opuštění, smíření a milosrdenství i v bezvýchodné situaci nabízí východisko a novou budoucnost, protože způsobuje něco samo o sobě nemožného, když promíjí, co je z hlediska spravedlnosti neprominutelné. Toto dělá Bůh při každé zpovědi a svým odpuštěním nám dává možnost odblokovat a uzdravit i naše vztahy k bližním. Takové prožití svátosti smíření, když bude pravidelné, se stane pravou studnou duchovního zdraví. Začne duchovní uzdravování. Přijmout odpuštění hříchů znamená hmatatelně se dotýkat milosrdenství, znamená to přijmout Ducha Svätého, který je odpuštěním hříchů. Drazí bratři a sestry, upřímně zvu každého z Vás k nové zkušenosti Božího milosrdenství a přeji Vám nový objev vnitřní svobody, radost z Božího přátelství a uzdravení srdcí, která budou schopná štědrým rozdáváním milosrdné lásky uzdravovat své okolí. Pobyť na poušti je náročný, ale může být začátkem vítězné cesty jako u Pána Ježíše, který na začátku svého působení zvítězil nad pokušením ďábla na poušti a na konci svého působení ho přemohl na kříži a vyrval mu kořist, kterou jsme my. Dnešní nová volba Boha je začátkem naší cesty k velikonočnímu vítězství. Na této cestě Vás provázím denně svou modlitbou a každého, kdo se přihlásí, budu provázet denní myšlenkou prostřednictvím sms na mobilu. Zároveň Vás zvu na národní pouť k Božímu milosrdenství do Krakova na sobotu 28. května, zvláště ty, kteří chtějí duchovně připravit cestu našich mladých na Světové setkání mládeže s papežem. O vzájemnou modlitbu prosí a ze srdce žehná

Jan Gaubner

KOUTEK PRO DĚTI

23. Ježíš je světlo světa

Už ses někdy zeptal tatínka nebo dědečka, jak se to stane, že vám svítí v místnosti světlo? Odkud přiběhlo a jak to, že před tím nebylo vidět? (...) Někdy přijde velká bouřka, najednou „prásk“ a všude je tma. „Kde je ten šuplík se sirkami? A kde jsou svíčky? Máš baterku?“ ptají se v kuchyni jeden přes druhého a všichni se snaží honem rozsvítit alespoň malé světélko. Proč? (...) Bez světla by nebyl na zemi žádný život; nejenže bychom nikam netrefili a neviděli na sebe, ani rostlinky by nemohly existovat, a tím pádem by neměla zvířátka co žrát. Když je pár dní po sobě zamračeno, nesvítí sluníčko, lidé se cítí unavení, ani práce je nebaví. Sotva se na obloze ukáže, už se usmívají a mají spoustu nápadů.

U Pána Boha v nebi je světlo pořád. Nepotřebuje žádnou elektrárnu ani zásobníky energie. A není to ani tím, že by u něho sluníčko bydlelo. Vzpomínáš, jak jsme na začátku adventu mluvili o moci a síle Božího slova? Jak byl stvořený celý svět? (...) V Bohu je víc světla než ve všech sluncích celého vesmíru. To světlo vzniká každým Božím slovem samo, a proto je v nebi tolik radosti, štěstí, lásky a dobrých nápadů. Ale když se Bůh díval na lidi na zemi, viděl, že jsou často smutní. Byls už někdy smutný? (...) To je jako taková tma a mlha kolem dokola, že člověk neví, co má dělat; nic se mu nechce, nic ho nebaví a občas i pláče. Bojí se, ani neví přesně čeho. Na lidech na zemi jako by seděl velký černý smutný mrak. „To tak nemohu nechat,“ rozhodl se dobrý Bůh. „Pošlu jim světlo od nás z nebe dolů na zem, aby je zbavilo smutku. Nikdo to světlo nebude moci rozbít ani zhasnout. Stačí, když si ho rodina bude do svého domu přát, a ono tam přijde.“ A tak uskutečnilo Boží slovo další velký zázrak. V Betlémě se narodilo děťátko. Znáš jeho jméno? (...) A Bůh dal to světlo dovnitř jeho tělíčka. Jak Ježíš rostl, bylo světlo stále větší. Ale to neznamenal, že by Ježíš v noci svítil. To znamenalo, že u Ježíše zmizel každý smutek, vedle něj nikdo neplakal. Když někam přišel, lidé se usmívali, měli se rádi a všechno je bavilo. Co bylo předtím těžké, stalo se s ním snadné. A co víc - s Ježíšem se lidé cítili, jako by už byli v nebi, blízko nebeského Tatínka.

Aktivita: a) Domluv se s maminkou, ať ti stopuje, jestli vydržíš pár minut potmě - třeba ve spíži, na půdě nebo ve sklepě. Zkus si při tom v duchu povídat s Pánem Ježíšem a uvidíš, že se přestaneš bát a že ten čas rychleji uteče.

b) Skupinová hra ve větší místnosti: Vedoucí vybere dva šikovné pomocníky, potichu se s nimi domluví na tom, že jeden bude lhát a druhý mluvit pravdu. Pak zaváže ostatním oči, každého nějak posune a pootočí a pak jim dá pokyn, aby se seřadili, našli východ a společně vyšli z místnosti. Při tom jim mohou radit pouze oba rádci. Děti si musejí postupně ujasnit, který z těch dvou hlasů jim pomáhá k dosažení cíle.

Modlitba: Dobrý Bože, děkuji ti, že je světlo každý den. Děkuji za všechno pěkné, co jsem dnes viděl (...). Jsem rád, že znám Pána Ježíše, že jsi ho poslal i do naší rodiny, abychom věřili, že nás máš rád. Amen.

Postní obnova: Modlitba, půst a almužna

Vydáváme se na cestu postní dobou, která se má vyznačovat nasloucháním Božímu slovu, modlitbou a pokáním. Tato duchovní obnova by měla být pro nás všechny pomocí k tomu, abychom ji dobře prožili a připravili se na slavení Velikonoc.

Ideální by bylo prožít alespoň pár dní postní doby v odloučenosti od každodenního života a starostí. Mnozí si ale nemohou vzít dovolenou, opustit svou rodinu a vyčlenit si čas na delší duchovní obnovu v samotě. Pro ty jsou určena naše setkání nad Božím slovem. Aby tato obnova mohla přinést ovoce, je potřeba si denně vyčlenit alespoň pár minut na své setkání s Pánem nad Božím slovem, a pokud je to možné, tak jedenkrát za týden i delší čas.

Postní doba je prožívána jako období bezprostřední přípravy na přijetí nebo obnovu křtu během velikonoční vigilie. Je tedy cestou k tomuto novému setkání s Kristem, ponoření v Krista a obnovu našeho křesťanského života; je to pouť na způsob katechumenátu. Je to čas vyhrazený pro vnitřní pouť k tomu, jenž je pramenem milosrdenství. Je to pouť, v níž nás on sám doprovází přes poušť naší chudoby až k velikonoční radosti. Nejvhodnějším způsobem, jak tuto pouť vykonat je nechat se vést Božím slovem k naší proměně, k našemu obrácení. Jsou chvíle, kdy je třeba všechno nechat stranou a posílit důvěru v Boha, který má slovo pro mě! Je třeba čekat a naslouchat.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 14. 2. do 21. 2. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 14. 2. 1. neděle postní	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Balcarovu, Klézlovu a Hudkovu a dvo
	Špičky	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za † rodiče a dvo
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
Pondělí 15. 2. <i>sv. Jiřina</i>	Špičky	16:30	Za † Marii Susákovou, její sestry, bratra Josefa a dvo
Středa 17. 2. <i>sv. Alexius a druhové</i>	Špičky	14:30	Requiem za † Anežku Kuchtovou
	Černotín	16:30	Za † Stanislava Podzemného, vnuka Evžena a dvo
Ctvrtek 18. 2. <i>sv. Simeon</i>	Bělotín	16:30	Za živé a † farníky
Pátek 19. 2. <i>bl. Godšalk</i>	Hustopeče	16:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>
		16:30	Za † rodinu Matějkovu, Kotákovu a † Michalku Drábovou Za Bohumila Kubešu, syny, sourozence a rodiče z obou stran a dvo
Sobota 20. 2. <i>sv. Hyacinta Marto</i>	Špičky	16:00	Na poděkování PB a PM za 55 let společného života s prosbou o Boží požehnání a ochranu
Neděle 21. 2. 2. neděle postní	Hustopeče	8:00	Za † Štěpánku Těšickou, manžela, 2 syny, za † rodiče Novosadovy a za živou a † rodinu a dvo
	Černotín	9:30	Za † Antonína Petržálka a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za Thomase a Bertholda Kainer
	Hustopeče	14:00	<i>pobožnost Křížové cesty</i>

Ohlášky:

- * Křížové cesty v Porubě a v Miloticích budou bývat v neděli ve 14⁰⁰ hod. V Černotíně budou 40 minut přede mší svatou.
- * Svátost smíření v Hustopečích bude v pátek od 15³⁰ do 16⁰⁰, kdy začne křížová cesta.
- * Spolčo mládeže se sejde v pátek 19. února v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- * Farní den v Černotíně se uskuteční v neděli 28. 2. ve 14⁰⁰ hod. začne křížová cesta, potom bude následovat přátelské posezení, prezentace a povídání o Svaté Zemi.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a ☎ stabil: 581 626 040

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/